

دهستم له سنگی - با-دایه

بنووسن، په نجه کانم بنووسن
سرووشتم، سرووشکم بنووسنه وه
روژانی هاوړیئی نه و چه مه بووم
له وهرزی خوره پیدا
دوستی شهنګه بی بووم...
له سهروه ختی له نجه پیدا
نه ی ته مهنی گوريس ناسا
مندالی له جولانه نه چوو
هینده گورمی غه ریبیتان به من لیدا
تا شیعرم هه له پنایه وه
له دلی ره قی به پوودا، له فرمیسکی هیثوودا

عیرفان نه حمهد

دانیشتم و شیعرم نووسی
 تا واوه یلای ئەم سرووشته م، کرده مه قامی ئەحزان و
 تا گریانه کانی خواوه ندم له سه رزه مین شه تلّ کردو
 گه وره ییم بۆ باخچه کانی عه شق رواند
 له ته ک زۆر دیمه نا رامام
 شکانه وه ی قاچه کانی مراوی له نیۆ چه می رۆشندا
 نیشتنه وه ی پوشکه یه ک
 به سه ر سیبه ری ته ناهه وه
 له بهر عه شق پارامه وه، تا ئیسقانم بوو به لۆکه
 هینده چه پلّه م بۆ فرینی کۆتره کان لیدا
 تا په نجه کانم تیکه ل بوون.. له یه کتری جیانه کرانه وه
 ته ماشای زۆر په نجه ره م کرد
 تا سه رنجم درزی تیکه وت...!
 تا بیستونی ئەوینداریم کوناوده رکرد
 گه لی شیرنیم له ده ست چوو
 بنووسن، په نجه کانم
 ره نگه ده مه و ئیواره یه ک به لقی داره ناریکه وه
 جیتان بیلم
 ده شی وشیاریم با بیباو
 شیتبوون شه نوکه و بکه م
 چیرۆکی ئەو منداله ئەنقاله بنووسنه وه
 له گۆشه ی زیندانه وه
 تیشکی گه شی مانگی یه ک شه و ده بین
 شه وانه کاتی نووستن
 به قژی وشک و ئالۆسکاوی دایکی وازی ده کات
 ئیتر ئەنوی
 هه تا که ون فوو له چرای زه مین ده کات...!
 له خه مه وه بوومه شاعیر
 خه م ده ریای مه ره که به و خه م سه حرای ده فته ری رووتم
 خه م شه قامی شادمانی
 خه م ئەسته نگه وه له مووتم...!
 خه م وایلیکردم بزائم
 که ناری بۆ له چه زا ئەمری؟
 بۆچی ماره کان له شه ردا پیده که نن...؟

بۆ ئەنفال وەك شالای گری عرووبه
 چادرو هه‌واری كیژه‌كانی بنار چپای كرده سووتوو...؟
 بۆ هه‌له‌بجه بۆ له‌حزیه‌یه‌ك
 ماسیگره‌و منال‌و شیعرى تیا نه‌ما...؟
 ئای سه‌رى پر نوورو هیوا
 ئیوه جوانترین قه‌سیده‌ن
 دل‌م ده‌ستتانه‌و ده‌ماریشم په‌نجه‌كانتان
 جه‌سته‌كان بنووسنه‌وه
 له‌به‌ر چه‌وشه‌ی پیره‌كاندا شاتوو و خوینتان لی تیکنه‌چی
 زه‌مه‌ن گوێزانیکی تیژه‌و
 میژوویش خوینی مه‌یوه به‌ لاپه‌ره‌كانی درۆوه
 بنووسن په‌نجه‌كانم
 چیرۆکی من و ئه‌و كیژه‌ی
 دوو جریوه‌ی دل‌داری بووین به‌سه‌ر چلی ئاواته‌وه
 خرپکه به‌ردیکی لاسار لیکی کردین...!
 ئیستاش كانی چاوه‌كانی
 په‌پوله‌كانی نه‌سه‌ره‌وتنمی تیئالان
 ئیستاش تینووی هارمونیایه‌کی په‌مه‌یه‌یه...!
 ئیستاش لای ئه‌و یاده‌وه‌ری
 شان هه‌نگوینه له‌ناو كلۆره دره‌ختی
 سال‌ خورده‌یدا...!
 ئه‌ی ئیستا بایه‌وانی كه‌شتیه‌كانی
 یان خه‌ونیکی بی‌سه‌ول، بی‌ده‌ریا
 لیته‌ ئه‌پرسم...
 په‌نجه‌ره‌یه‌کی رووناکی
 یاخود مشتت‌ ورده شووشه
 دلته‌ پره‌ له‌ سه‌رچنار...؟
 سرکی وه‌كو ئاسکه‌كان...؟
 ته‌نکه ره‌وی وه‌ك قلیاسان...؟
 وه‌كو زه‌لم هه‌ر هاژه‌ت دی...؟
 وه‌ك شاره‌زور لیوه‌كانت قلیشاون...؟
 له‌گه‌ل هه‌موو هه‌نگاوێکدا پرچه‌كانت سپی ده‌بن...؟
 یان بۆنخۆشی وه‌كو ریحانه‌ی دیراو و
 گولی ئینجانیه‌ی به‌ر هه‌یوان...؟

بنوسين.. په نجه كان
چيرؤكى ئه و جه نكاوهره ي
چراو تفه نكيكي هه بوو
له گهل گونديكي ته پوبې
ئيواران له چه مه كان سهردى ده شت
شه وان بهر له نووستن ئه ستيره و ئازادىي ده ژمارد
به يانينيش.. له نيو رهزان
له هه ر بؤلى دنكى ترى
ده رىي هه بوو بؤ هيرشو
بؤ پاشه كشى هه ر يه ك رى..!
ئىستاش وا نيو سه ده يه
له نيو رهزان راکشاوه و خه ون ده بينى..!
خه ونى سپى.. مه رگى سپى
خه ونى رؤشنى سه ربه ستى..!
بايه ك پيش باران هه لده كات
هه نجيره كانى ده وه رىنى
تا شه قامى به يانى شيرينترى
بايه ك ئيواران هه لده كات
حه وشه به گه لا ئه چنى بؤ سه ما يه كى سرکتر
سه ما.. سه ما..